

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

13 maart 2019

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van de wet van 22 maart 2001
tot instelling van een inkomensgarantie
voor ouderen**

AMENDEMENTEN

Zie:

Doc 54 **3580/ (2018/2019):**
001: Wetsvoorstel van de heer Clarinval en mevrouw de Coster-Bauchau.

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

13 mars 2019

PROPOSITION DE LOI

**modifiant la loi du 22 mars 2001
instituant la garantie de revenus
aux personnes âgées**

AMENDEMENTS

Voir:

Doc 54 **3580/ (2018/2019):**
001: Proposition de loi de M. Clarinval et Mme de Coster-Bauchau.

10687

Nr. 1 VAN DE HEER **VERCAMER c.s.**

Art. 2

In de bepaling onder 1°, de voorgestelde tekst vervangen als volgt: “*o, behalve voor de categorieën van personen beoogd in het eerste lid, 4°, beschikken over een duurzaam of onbeperkt recht op verblijf op het moment van de aanvraag van de inkomensgarantie*”.

VERANTWOORDING

De verwijzing naar de duurzame verblijfkaart is te beperkend. Deze beoogt specifiek het geval van de burgers van de Europese Unie terwijl alle categorieën van personen die kunnen genieten van een IGO op dezelfde manier behandeld moeten worden. Bijgevolg wordt er eveneens verwezen naar de notie van onbeperkt verblijf om ook de andere categorieën van begunstigden te beoogen.

Overeenkomstig artikel 23 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en artikel 29 van de richtlijn van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming, is de bijkomende toekenningvoorwaarde niet toepasbaar op de erkende vluchtelingen en de begunstigden van subsidiaire bescherming. Zij moeten immers kunnen genieten van dezelfde behandeling als de staatsburgers, met name de Belgische burgers. Aangezien echter, per definitie, een Belgische burger beschikt over een onbeperkt verblijfsrecht in België, is de bijkomende toekenningvoorwaarde niet van toepassing op de Belgische burgers en bijgevolg ook niet op de erkende vluchtelingen of de begunstigden van subsidiaire bescherming.

Stefaan **VERCAMER** (CD&V)
Jan **SPOOREN** (N-VA)
Egbert **LACHAERT** (Open Vld)
David **CLARINVAL** (MR)

N° 1 DE M. **VERCAMER ET CONSORTS**

Art. 2

Au 1°, remplacer le texte proposé par ce qui suit “*o, sauf pour les catégories de personnes visées à l’alinéa 1er, 4°, disposer d’un séjour permanent ou illimité au moment de la demande de la garantie de revenus*”.

JUSTIFICATION

La référence à la carte de séjour permanent est trop limitative. Celle-ci vise spécifiquement le cas des citoyens de l’Union européenne alors qu’il convient de traiter de la même manière toutes les catégories de personnes qui peuvent bénéficier de la GRAPA. Il est par conséquent également fait référence à la notion de séjour illimité afin de viser aussi les autres catégories de bénéficiaires.

Conformément à l’article 23 de la Convention de Genève du 28 juillet 1951 relative au statut des réfugiés et à l’article 29 de la directive du 13 décembre 2011 concernant les normes relatives aux conditions que doivent remplir les ressortissants des pays tiers ou les apatrides pour pouvoir bénéficier d’une protection internationale, à un statut uniforme pour les réfugiés ou les personnes pouvant bénéficier de la protection subsidiaire, et au contenu de cette protection, la condition d’octroi supplémentaire n’est pas applicable aux réfugiés reconnus et aux bénéficiaires de la protection subsidiaire. Ceux-ci doivent en effet pouvoir bénéficier du même traitement que les nationaux, c’est-à-dire les citoyens belges. Or puisque, par définition, un citoyen belge dispose d’un droit de séjour illimité en Belgique, la condition d’octroi supplémentaire ne s’applique pas aux citoyens belges et dès lors ne peut pas non plus s’appliquer aux réfugiés reconnus et aux bénéficiaires de la protection subsidiaire.

Nr. 2 VAN DE HEER **VERCAMER c.s.**

Art. 2

In de bepaling onder 2°, in het voorgestelde lid de woorden “wordt het naleven van de voorwaarden bepaald” **vervangen door de woorden** “wordt de hoofdverblijfplaats in België bepaald”.

VERANTWOORDING

De verwijzing naar artikel 3, eerste lid, 5°, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen beoogt enkel de hoofdverblijfplaats. Om verwarring te vermijden, moet dit dus worden verduidelijkt.

Stefaan **VERCAMER** (CD&V)
Jan **SPOOREN** (N-VA)
Egbert **LACHAERT** (Open Vld)
David **CLARINVAL** (MR)

N° 2 DE M. **VERCAMER ET CONSORTS**

Art. 2

Au 2°, à l’alinéa proposé, remplacer les mots “le respect des conditions est déterminé” **par les mots** “la résidence principale en Belgique est déterminée”.

JUSTIFICATION

L’article 3, alinéa 1er, 5°, de la loi du 8 août 1983 organisant un registre national des personnes physiques ne vise que la résidence principale. Pour éviter toute confusion, il convient dès lors de le préciser.